

Jamesen epistola

Jamesen gutunean sinestea (sinesmena) duela dioen gutunean iraunkortasunak amaitzen duen lana da (Jas 1: 4), hau da, lege perfektuan, askatasunaren legean sinesten jarraitzea da (Jas 1: 25).

Jamesen epistola

Sarrera

Santiago Justua, baliteke Jesusen anaietako bat (Mt 13:55; Mark 6: 3), epistola honen egilea da.

Santiago anaia Kristoren berpizkundearen ondoren bakarrik bihurtu zen (Joan 7: 3-5; Ak 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), Jerusalemen elizako buruzagietako bat bilakatu zen eta elizako zutabeak (Gal. 2: 9).

Jakueren epistola K.a 45. urtekoa da. C., Jerusalemgo lehen kontzilioaren aurretik, 50 d. Inguruan gertatu zen. C., Itun Berriko epistolarik zaharrena egiten duena. Flávio Josefo historialariaren arabera, 62 urte inguruan hil zuten Tiago. Ç.

Epistolaren hartzaileak kristautasunera bihurtutako judu sakabanatuak dira (Jas 1: 1), hortik juduek duten tonu eta hizkuntza zorrotza.

Epistola hau idatzi zuenean, Jakobek Jainko bakarrarengan fedea izatearen irakaspen judizialaren aurka egin nahi izan zuen, ebanjelioaren irakaspenarekin, hau da, Jesukristorengan fedea izatea, alferrikakoa baita Jainkoak sinesten duela esatea, baina ez duela Jainkoaren agindua betetzen. Jainkoak,

hau da, Kristorengan sinestea. Jamesen planteamenduak Jesusek irakatsitakoa gogorarazten digu: “EZ utzi zure bihotza nahastu; Jainkoarengan sinesten duzu, niregan ere sinesten duzu ”(Joan 14: 1), jorratutako gaiaren garrantzia erakutsiz xede-publikoari dagokionez: juduak kristautasunera bihurtuta.

Hala ere, Jakueren gutunari buruzko gaizki ulertu bat zabaldu zen kristautasun osoan, salbazioa obren bidez defendatzen zuela, apostoluak jentilen aurka jarritz, salbazioa fedearen bidez defendatzen baitzuen.

Jamesen ikuspegia gaizki ulertzeak Martin Lutherrek epistola hau gorrotatu zuen, “lasto epistola” deituz. Ez zuen ikusi Jamesen irakaspena Paul apostoluak irakatsitakoa ez denik.

Jakueren gutunaren laburpena

Santiagoren epistola fedean irauteko gomendio batekin hasten da, iraunkortasunean fedearen lana amaitzen baita (Jas 1: 3-4). Lausotu gabe probak jasaten dituen bedekuntua da, Jainkoarengandik bizitzaren koroa jasoko baitu, hura betetzen (maite) dutenei emango baitzaie (Jas 1:12).

Jamesek “fede” terminoa “sinestea”, “sinestea”, “konfiantza” zentzuan erabiltzen du, Paulo apostoluak ez bezala, terminoa “sinestearen” eta “egiaren” zentzuan erabiltzen baitu. azken esanahi hori hori baino askoz ere erabiliagoa da.

Gero, Jamesek ebanjelioaren funtsa aurkezten du, hau da, egiaren hitzaren bidez jaiotza berria (Jas 1:18). Ebanjelioaren hitza morroi esaneko gisa jasotzea beharrezkoa dela esan ondoren, hau da, Jainkoak salbatzeko duen ahalmena (Santiago 2: 21), Jakobek bere solaskideei ebanjelioan zehaztutakoa betetzera zuzentzen die, doktrina ahaztu gabe. Kristoren (Santiago 2: 21).

Jakobek gogoratu du ebanjelioaren egiari adi eta horretan

iraute duen edonor, ahaztutako entzule izan ez denez, Jainkoak ezarritako lana egiten ari dela: Kristorengan sinestea (Santiago 2:25).

Jainkoak eskatzen duen lana ikusita, Jakobek frogatzen du erlijiosoa izatea bihotzetik datorrena galarazi gabe norberak bere burua engainatzea dela eta gizabanakoaren erlijioa alferrik dela frogatzen du (James 2: 26-27).

Berriz Jamesek bere solaskideei anaia deitzen die, eta orduan jendeari errespetua ez adierazteko deitzen die, Kristorengan sinesten zutela esan baitzuten (Jas 2: 1). Norbaitek Jesus Jaunarengan sinesten duela esaten badu, uste horren arabera jarraitu beharko du: jatorria, hizkuntza, tribua, nazioa, etab. (Jas 2:12)

Tiagoren planteamendua berriro aldatzen da larri baten bidez: – ‘Nire anaiak’, galdetzeko ea onuragarria den fedea dutela esatea, obrarik ez badute. Posible al da sinesmen bat lanak gorde gabe?

Testuinguruko lan terminoa antzinako gizakiaren ikuspegiaren arabera ulertu behar da, hau da, agindutakoa betetzearen emaitza. Garai hartako gizonezkoentzat, nagusiaren aginduak eta morroiaren obedientziak lana ematen zuten.

Jendea salbamenera aldatzen da. Lehenengoa; Kristorengan fedea duenak ezin du errespetatu. Bigarrena: Jainkoak bat dela sinesten duela diotenak, Jainkoak eskatzen duen lana egiten ez badu, ez da salbatuko.

Gaia ez da Kristorengan sinesten duen norbaiti buruzkoa, baina fedea dela dioten norbaitek, ordea, Jainko bakarrarenganako fedea da. Kristorengan sinesten duena salbatuko da, Jainkoak eskatzen duen lana baita. Ezin duzu salbatu Jainkoarengan sinesten duenik, baina Kristorengan sinesten ez duenik, ez baita lanaren egile.

Eskatutako lana-(sinesmena) dutela esaten dutenei eskatzen

zaien lana iraunkortasunak amaitzen duen lana da (Jas 1: 4), hau da, lege perfektuan, askatasunaren legean sinesten jarraitzea da (Jas 1:25).

Juduen artean kristau bihurtzen zirenek Jainkoak eskatzen zuen lana Kristorengan sinestea zela jakitean, fedea duela esatea ez dela nahikoa argudiatuta, Jakobek azpimarratzen zuen kaltegarria dela Jainkoarengan sinestea eta Kristorengan ez sinestea.

kapituluko ikuspegia berriro aldatzen da esaten denean: nire anaiak (Jas 3: 1). Instrukzioa maisu izan nahi zuten guztiei zuzenduta dago, hala ere, ministerio ariketa honetarako ezinbestekoa da "perfektua" izatea. Testuinguruan 'perfektua' izatea ez da egiaren hitzarekin estropezu egitea (Jas 3: 2), eta, beraz, gorputza (ikasleak) gidatzeko gai izango da.

Hitza sustatzeko gai denaren adibideen ondoren, berriro ere ikuspegia aldatu egiten da, pertsona beraren mezu ezberdinekin jarraitzeko ezintasuna zuzentzeko, Jainkoaren ezagutza eta jakinduria eta giza tradizioa kontrajarriz (Jas 3:10 -12) .

Azkenean, argibidea da juduen artetik bihurtutako kristauek ez dutela elkarren gaizki hitz egin behar (Jak 4:11), eta, irudiz (aberatsak), Kristo hil zuten juduei erreferentzia egin behar diete.

Epistola itxi egiten da hasierako gaia jorratuz: iraunkortasuna (Jas 5:11), fededunak sufrimenduan pazientzia izan dezaten bultzatuz.

Interpretazioaren interpretazio oker nagusiak

1. Ulertu Tiago justizia soziala, errenta banaketa, ongintza ekintzak eta abar bezalako gaiekin arduratzen

dela;

2. Ondasunak pilatzen dituzten “aberatsei” egindako errieta gogorra aberastasun materiala zutenen errieta gisa jotzea da “aberats” terminoa juduei aplikatzen zaien irudia dela ohartzea;
3. Ulertu Jakoben gutuna antagonikoa dela Paulo apostoluaren irakaspenarekin, salbazioa aurkezten baitu Jesus Kristo fedean. Izan ere, Jamesek erakusten du Jainkoarengan sinestea ez dela Jainkoak salbaziorako eskatzen duena, baizik eta Jesus Kristo dela sinestearen lana;
4. Ulertu egintza onak behar direla benetako fedea dutenak autentifikatzeko. Eskrituren arabera Kristorengan fedea duenak benetako fedea du, Jainkoak eskatzen duen lana baita;
5. Nahastu lan onak zuhaitza identifikatzen den fruituarekin.